

Cântarea Mariei

Text biblic: Luca 1:46-55

Versetul de aur

Și Maria a zis: "Sufletul meu mărește pe Domnul și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu" Luca 1:46-47

Introducere

Două din cele patru evanghelii ne vorbesc despre nașterea lui Isus, Luca și Matei. Descrierea lui Matei scoate în evidență istoria nașterii lui Isus din perspectiva lui Iosif. Descrierea lui Luca este din perspectiva Mariei și declarația ei „că i sa făcut mare har” (Luca 1: 28)

După ce Maria a primit mesajul lui Gavril, a vizitat-o pe ruda ei Elisabeta (Luca 1:36, 39-40). În timpul vizitei, Elisabeta a proclamat că Maria și „rodul pântecelei ei” vor fi „o binecuvântate” (1:42). Această fecioară smerită a primit binecuvântare pentru că ea credea că Dumnezeu va împlini promisiunile pe care i le-a făcut (1:45). Ca răspuns la promisiunea lui Gavril și la binecuvântarea Elisabetei, Maria s-a închinat lui Dumnezeu (Luca 1:46-55). Deși nu este descris în mod explicit ca un cântec în Scriptură, mulți cercetători biblici consideră că închinarea ei din acest text este similară cu cea a unui cântec. Rugăciunea Anei (1 Sam 2:1-10) prezintă o descriere asemănătoare Cântecului Mariei. Rugăciunea Annei a urmat cererea ei ca Domnul „să cauți spre înfrustarea roabei tale... și vei da roabei tale un copil...” 1 Sam (1:11). După ce ea a rămas însărcinată și l-a născut pe Samuel (1:20), Ana l-a dedicat Domnului și s-a rugat lui Dumnezeu cu un cuvânt de mulțumire. În rugăciunea ei Ana se bucură de puterea și măreția lui Dumnezeu (2:1-4, 9-10) și de grija Sa pentru cei săraci și nevoiași (2:7-8). Pe măsură ce această lecție se desfășoară, Cântarea Mariei va face ecou acestei teme, cu o includere

Contextul lecției

I. Închinare celui Prea Înalt (Luca 1:46-50)**A. Bucuria fecioarei (v 46-49)**

Cântarea Mariei începe cu o laudă la adresa Mântuitorului ei. Sufletul meu mărește pe Domnul reprezintă onoarea pe care o dă lui Dumnezeu pentru descoperirea pe care i-a făcut-o. Maria L-a onorat pe Dumnezeu și L-a laudat datorită revelației pe care a primit-o cu privire la sarcina ei (Luca 1:30-37). Probabil că nu știa încă exact cum va lucra Dumnezeu prin copilul ei. Tot ce avea în care să-și bazeze închinarea erau promisiunile lui Gavril și binecuvântarea Elisabetei (1:42-45). Maria știa că este o parte favorizată a planului lui Dumnezeu, indiferent de modul în care planul avea să se împlinească. Drept urmare, ea L-a laudat pe Dumnezeu. Acest verset „starea smerită a roabei tale” oferă motivul Mariei pentru a-L lauda pe Dumnezeu ca Mântuitorul ei. Ea l-a proslăvit pe Mântuitorul ei, care a văzut-o fiind smerită. Cântecul îl înfățișează pe Dumnezeu ca pe un rege care se uită la cei mai umili supuși ai Săi și îi privește cu favoare (Ps 138:6). Maria era o femeie tânără, necăsătorită și însărcinată. Orașul ei natal, Nazaret (Luca 1:26-27), a fost ținut neînsemnat de către alți evrei (Ioan 1:46). Strămoșii ei au trăit sub stăpânire străină (Deut 26:7; 2 Regi 14:26). După standardele lumii, Maria trăia într-o stare de umilință. Nu Maria va fi aceea care va conferi binecuvântări asupra altora, ci ea însăși va fi binecuvântată. Ea Îl numește pe

B. Indurarea lui ține din neam în neam (v 50)

Maria a proclamat anterior cum Dumnezeu a făcut lucruri mari pentru mine” (Luca 1:49a). În acest verset, cântecul Mariei se schimbă, ea pune accentul pe îndurarea lui Dumnezeu avută față de ei, oamenii care se tem și îl urmează pe Dumnezeu. Dumnezeu atotputernic își arată dragostea față de poporul Său atunci când vin la El cu smerenie și respectă poruncile Lui (Ps 103:17-18). Când oamenii trăiesc în acest fel, ei înțeleg lucrarea Lui și binecuvântările Lui (Prov 3:7-8; 9:10-12). Făgăduințele lui Dumnezeu față de poporul Său dăinuie în veac.

II. Lucrarea celui Atotputernic (Luca 1:51-55)**A. Înălțarea celor umili (v 51-55)**

Deși Dumnezeu este Duh (Ioan 4: 24) Biblia descrie frecvent atributele sale în termeni și caracteristici umane (Exod 7:2; Lev 20:6). Anterior, Maria a proclamat puterea lui Dumnezeu (Luca 1:49), dar puterea Lui avea să fie îndreptată și către oamenii care se înalță pe ei înșiși. În contrast cu oamenii care „se tem” de Dumnezeu și urmează poruncile Lui (Luca 1:50) sunt și oamenii mândri. Din cauza mândriei lor, acești oameni desconsideră pe Dumnezeu și autoritatea Lui (Deut 8:14). Ei se bazează pe propria lor înțelepciune, putere și nume pentru a găsi succesul în ochii lumii (Gen 11:1-8).

B. Dumnezeu î-și aduce aminte de slujitorul Său (v 54-55)

De-a lungul Vechiului Testament, Israel a fost identificat ca slujitor al Domnului (Ps 136:22; Isaia 41:8-9; 44:21). Ca atare, poporul Israel a avut un rol special în planul de mântuire al lui Dumnezeu: ei aveau să fie „lumina neamurilor” (49:6). Din ei lumina mântuirii lui Dumnezeu avea să fie dusă până la marginea pământului (Luca 2:32; Ioan 1:9). Maria era încrezătoare că implicațiile profetice ale cântării ei se vor împlini datorită istoriei lui Dumnezeu care-și amintește de promisiunilor Sale (Exod 2:24; 1 Cr 16:15; Ps 105:42; Mica 7:20). Planul lui Dumnezeu a fost să nu-i uite de urmașii lui Avraam. Planul Său era să descopere calea mântuirii prin ei. Dumnezeu a ajutat poporului Său prin venirea lui Hristos Isus. Deși oamenii L-au nesocotit pe Dumnezeu și poruncile Lui, Dumnezeu totuși le-a arătat milă. El a oferit o cale pentru mântuirea lor, precum și pentru mântuirea lumii.

Cântarea Mariei face un apel către patriarhii-părinții lui Israel. Făgăduințele pe care Dumnezeu le-a spus lui Avraam vor fi împlinite prin intermediul copilului Mariei. Dumnezeu i-a promis lui Avraam că familia lui va fi o binecuvântare pentru tot pământul (Gen 12:1-3). Prin copilul Mariei și descendentul lui Avraam, promisiunea binecuvântării a sosit (Gal 3:16-19, 29). Aceasta nu a fost o nouă lucrare de mântuire a lui Dumnezeu, ci o continuare a promisiunii pe care a făcut-o El (Gen 22:18).

CONCLUZII

Lecția de astăzi ne amintește de inutilitatea laudei de sine. Dumnezeu va alege prin cine vrea să lucreze, indiferent de percepția lumii despre acea persoană. Mai mult, lecția de astăzi avertizează și despre ce se poate întâmpla atunci când oamenii sunt mânați de mândrie și dorințe egoiste. Dumnezeu îi va smeri în mod inevitabil pe oamenii care se pun mai presus pe ei înșiși. Dacă căutăm mântuirea prin putere, bogăția sau vorbirea noastră, Dumnezeu ne va îndepărta de la El. Lauda de sine nu va duce la mântuire. De fapt, va duce o persoană să fie fără alinare- goală - și la o viață fără mântuirea lui Dumnezeu.

Ce trebuie să memorăm: Mântuirea lui Dumnezeu ridică pe cel slab la înălțime.